

Guldsmedshyttans SK tröttnade på dåligt ljud — byggde på egen hand en anläggning i PROFFSKLASS!

● Ljudbyggarna, fr v Åke Bergmark, Ove Nordin, Ronny Lundholm, Per Nordin, Per Andersson, Tomas Broman och Bo Kempegård. Saknas på bilden gör Bengt Gustavsson, Lasse Nordin och Oiva Takalo.

— Av ULF HAMMARLUND —
En speaker är lika beroende av ett bra ljud som en ishockeyspelare kräver bra is.

Bo Kempegård, speaker i Guldsmedshyttans SK i Bergslagen, fick nog av att inte höras i Råsshallen.

Han tog saken i egna händer.

På klubbens årsmöte i maj 1989 dunkade han näven i bordet och sa att ljudet måste förbättras i hallen.

Sagt och gjort. Det budgeterades 20 000 kr för nytt ljud. Inte speciellt mycket för en ny ljudanläggning. Men Bosse lyckades klara sig på den summan.

— Jag ringde upp Anders Ahlström,

rektor i Storåskolan, och frågade om han kunde hjälpa mig att hitta några teknikintresserade killar.

Ahlström hade namnen. De då 17-åriga gymnasisterna Tomas Broman och Per Andersson ställde upp.

Man bestämde sig för att bygga tio högtalare. Två skulle riktas mot spelarbåsen. Åtta mot publiken. Och det bästa av allt. Ljudet skulle bli i stereo. Unikt för en ishall.

— Vad jag har hört har ingen annan hall i landet rent stereoljud, säger Bo.

I nästan 500 timmar byggde ett tiotal entusiaster nya ljudanläggningen.

● Garage-jobb

Tomas Broman och Per Andersson ordnade kretskort och komponenter i de förstärkare som var nya, men som kom i byggsatser och var tvungna att sättas ihop. Ove Nordin snickrade ihop högtalarlådorna.

Hela sommaren 1989 jobbade gän-

get hemma i Tomas Bromans föräldrars garage i Storå.

I augusti var bygget klart, men in i det sista fick man bygga om förstärkarna.

— Vi testade anläggningen genom att spela musik så mycket anläggningen tålde. Allt höll. Till en början, berättar Bo.

Efter två månader började säkringarna gå sönder. Skruvmejslarna plockades fram igen. Tomas och Per höll då till på Lindeskolan där de studerade på den reglertekniska linjen.

Sedan julen 1989 har anläggningen hållit.

— Inte många ishallar i landet slår vårt ljud, påstår Bo Kempegård. Och vi tror honom.

Sluträkningen löd på 21 000 kr.

— Hade vi köpt den färdig hade den kostat upp mot 90 000 kr.

Bo Kempegård ger hela äran till Per Andersson och Tomas Broman.

— De gjorde ett fantastiskt jobb. Utan dom hade det aldrig gått.

Beröm har ljudanläggningen fått från alla som kommer utifrån.

— Bästa betyget fick vi av en ljudtekniker från Medelpad. När vi arrangerade OK-pucken i januari kom han fram till oss och sa att vårt ljud var helt perfekt. En ledare som brukar vara speaker i Johanneshov gav oss samma betyg. Då är det klart att vi blir nöjda.

Har ni fått några erbjudande om att bygga nya ljudanläggningar?

— Nej, inga alls, säger Bo.

Men efter den här artikeln kanske några hör av sig.

I alldeles för många ishallar är ljudet så dåligt att det verkligen behövs förbättras. Det gäller inte minst i vissa hallar där till och med elitlag håller till.

Bo Kempegård är dock mån om att hålla fram alla, utom sig själv.

— Jag har bara varit lagledare. Det är dom andra som ska framhållas. Hade jag gjort det här bygget hade det bara blivit pannkaka.